

การประเมินสถานการณ์ปัญหาเสถียร

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าฉาง

ปัญหาเสถียรมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาทางด้านสังคม ฯลฯ มากยิ่งขึ้น ซึ่งถ้าหากไม่สามารถบูรณาการการแก้ปัญหาระหว่างงานเสถียรกับการแก้ไข ปัญหาพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วก็จะเป็นการยากที่จะแก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน แนวโน้มที่เพิ่มขึ้นของปัญหาเสถียร มีส่วนโดยตรงที่จะทำให้การแพร่ระบาดในหมู่บ้าน/ชุมชนก็จะมีความซับซ้อนตามไปด้วย ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารจะให้เกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมหรือเป็นช่องทางติดต่อสื่อสาร ระหว่างผู้เสถียร ผู้ค้าเสถียร และกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนได้มากขึ้น อันจะเป็นผลให้เกิดการขยายตัวของปัญหาเสถียรอย่างสลับซับซ้อนมากกว่าปัจจุบัน

สถานการณ์ปัญหาเสถียรระดับชาติ

หลังจากรัฐบาลประกาศสงครามกับยาเสถียรตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ และดำเนินยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสถียร โดยกำหนด Roadmap การต่อสู้กับยาเสถียร และปฏิบัติการกวาดล้างยาเสถียรมาเป็นระยะ ทำให้สถานการณ์ปัญหาเสถียรลดความรุนแรงลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนโดยทั่วไปมาเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง ปัจจุบันสถานการณ์เสถียรหวนกลับมาเป็นปัญหาสำคัญและมีแนวโน้มที่จะขยายตัวมีความรุนแรงมากขึ้นใกล้เคียงกับระดับก่อนประกาศสงครามกับยาเสถียร จากผลการสำรวจความรุนแรงของปัญหาเสถียรในปี ๒๕๖๒ อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งเนื่องมาจากพลังแผ่นดินทุกภาคส่วนยังไม่เข้มแข็งพอที่จะผนึกกำลังเป็นวาระของคนในชาติที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหานำไปสู่ชัยชนะอย่างยั่งยืน รวมทั้งจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมภายในประเทศที่ส่งผลทำให้ผู้คนส่วนหนึ่งตกเป็นเหยื่อของยาเสถียร ควบคู่กับปัจจัยจากภายนอกประเทศที่ยังคงส่งผลทำให้ปัญหาการผลิตและนำเข้ายาเสถียรยังคงเป็นปัญหาสำคัญ

จากการประเมินสถานะของปัญหาเสถียร มีสถานการณ์สำคัญที่เปลี่ยนแปลงไปในช่วงระยะที่ผ่านมา โดยปัจจัยเงื่อนไขที่ทำให้ปัญหาเสถียรดำรงอยู่และจะขยายตัวรุนแรงขึ้นดังนี้

๑.๑ สถานการณ์ด้านการผลิต การค้า และนำเข้ายาเสถียร (Supply)

๑.๑.๑ สถานการณ์ภายนอกประเทศ จากข้อมูลข่าวพบการลำเลียงสารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ไปยังประเทศเพื่อนบ้านทางตอนเหนือเป็นจำนวนมาก ทำให้ชนกลุ่มน้อยในประเทศดังกล่าวมีศักยภาพผลิตยาเสถียรได้อย่างไม่จำกัด แต่ในปัจจุบันประมาณการปริมาณยาเสถียรที่ลักคอบอยู่นอกประเทศ มียาบ้าประมาณ ๘๐-๑๐๐ ล้านเม็ด โขี้ ๑,๕๐๐ กิโลกรัม และเฮโรอีน ๑,๕๐๐ กิโลกรัม โดยร้อยละ ๘๐ เป็นของกองทัพสหรัฐอเมริกา (UWSA)

๑.๑.๒ สถานการณ์การผลิต ปัญหาการลักลอบผลิตยาเสถียรหวนกลับมาในประเทศอีกครั้ง ปัจจัยทางการเมืองในประเทศเพื่อนบ้านยังคงทำให้แหล่งผลิตยาเสถียรนอกประเทศมีการผลิตอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน สามารถจับกุมแหล่งผลิตได้ ๑๔ ครั้ง ในช่วงปี ๒๕๕๓-๒๕๕๖ ส่วนมากเป็นแหล่งผลิตอัดเม็ดยาบ้าขนาดเล็ก และมีบางแห่งเป็นแหล่งผลิตหัวเชื้อยาบ้า ในลักษณะ KITCHEN LAB แต่ในปี

๒๕๕๓ ถึงปัจจุบันพบแหล่งผลิตอัดเม็ดที่ใช้เครื่อง Rotary ซึ่งสามารถอัดเม็ดได้ครั้งละมากๆ เพิ่มขึ้น สำหรับเมทแอมเฟตามีน มีลักษณะผลึกใส หรือเรียกว่า ICE ซึ่งเป็นเมทแอมเฟตามีนที่มีความบริสุทธิ์สูง พบว่ามีการลักลอบนำเข้าและแพร่ระบาดเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกัน พบว่ามีการลักลอบสำเลียงยาแก้หวัดสูตรผสมซูโดอีเฟดรีนทั้งที่ผลิตในประเทศไทย และนำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมาก ไปสู่แหล่งผลิตเมทแอมเฟตามีนในประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสกัดสารซูโดอีเฟดรีน มาใช้ในการผลิตยาบ้าและไอซ์ ทดแทนสารอีเฟดรีนและซูโดอีเฟดรีนบริสุทธิ์ที่ถูกรวบคุมอย่างเข้มงวด แม้จะมีความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภูมิภาคในการร่วมมือด้านการข่าวปราบปรามในระดับปฏิบัติการ รวมทั้งการดำเนินมาตรการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการควบคุมปัญหา จำเป็นต้องยกระดับความร่วมมือกับต่างประเทศเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกโดยบูรณาการอย่างเชื่อมโยงกับภารกิจการสกัดกั้นภายในประเทศ

๑.๑.๓ สถานการณ์การนำเข้ายาเสพติด ภาคเหนือตอนบนยังคงเป็นพื้นที่นำเข้ายาเสพติดที่สำคัญ ยาเสพติดส่วนใหญ่ร้อยละ ๘๐ ลักลอบนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านทางชายแดนภาคเหนือ ในพื้นที่ ๑๔ อำเภอ ๓ จังหวัด (เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน) ในขณะเดียวกันการนำเข้าในพื้นที่ภูมิภาคด้านอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการนำเข้าจากกลุ่มผู้ค้าและสำเลียงยาเสพติดข้ามชาติผ่านท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีความสำคัญมากขึ้น

๑.๑.๔ สถานการณ์การค้าและแพร่ระบาด ผู้ค้ายาเสพติดที่ถูกจับกุมดำเนินคดีในช่วงระยะที่ผ่านมา แม้จะถูกดำเนินคดีด้วยมาตรการตามกฎหมายแต่ยังคงมีพฤติการณ์ความเคลื่อนไหวโดยการติดต่อสั่งการค้ายาเสพติดจากเรือนจำ ซึ่งพบว่าผู้ต้องขังหลายรายมีศักยภาพและความเคลื่อนไหวสูง และมีเครือข่ายที่สามารถติดต่อกับผู้ต้องขังในเรือนจำอื่นๆ และผู้ร่วมงานภายนอกได้อย่างต่อเนื่อง พบนักค้ายาเสพติดรายเก่าบางส่วนที่กลับมาเคลื่อนไหวใหม่ ในขณะที่กลุ่มองค์กรอาชญากรรมและอาชญากรรมข้ามชาติมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นในการลักลอบนำยาเสพติดจากภูมิภาคอื่นเข้ามาจำหน่ายในประเทศ

๑.๒ สถานการณ์ด้านผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด (Demand)

ปัญหาสำคัญที่ทำให้ปัญหาเสพติดภายในประเทศขยายตัว คือ ยังคงมีผู้เสพยาเสพติดซึ่งเป็นตลาดรองรับยาเสพติดจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กเยาวชนซึ่งมีจำนวนมากขึ้นและมีแนวโน้มขยายตลอด รวมทั้งผู้เสพยาเสพติดใหม่ที่เข้าสู่วงจรปัญหา ในขณะที่ยังมีผู้เสพยาเสพติดส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มผู้ติดยาแรงเริ่มมีอาการทางจิตและประสาทก่อนผลกระทบสร้างความเดือดร้อนต่อสังคมอย่างมาก

จากปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องบูรณาการและบริหารจัดการระบบการบำบัดรักษาทั้ง ๓ ระบบ ได้แก่ ระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ ให้ประสานสอดคล้องความสัมพันธ์กันอย่างจริงจัง และดำเนินการให้ครบวงจรไปถึงขั้นการติดตาม ช่วยเหลือ ดูแล และพัฒนาหลังการบำบัดจนทำให้ผู้เสพยาเสพติดกลับมาเป็นกำลังของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

๑.๓ สถานการณ์ด้านกลุ่มเสี่ยง (Potential Demand)

กลุ่มเด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ทั้งในและนอกสถานศึกษาเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งที่ทำให้ปัญหา ด้าน Demand ไม่ลดลง เนื่องจากจำนวนผู้เสพ/ผู้ติด ส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้เสพยาเสพติดที่เข้ารับ การบำบัดรักษาในแต่ละปี เป็นผู้ติดยาใหม่ กลุ่มผู้เข้าไปกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีแนวโน้มเป็นกลุ่ม เยาวชน และวัยแรงงานมากขึ้น โดยอายุของผู้เข้ามาเกี่ยวข้อง มีแนวโน้มลดลงมาสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มี อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี โดยพิจารณาจากข้อมูลผู้เข้ารับการบำบัดรักษาเปรียบเทียบตั้งแต่ ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓ พบว่า ผู้เข้ารับการบำบัดรักษาที่เป็นผู้เสพยาใหม่มีช่วงอายุระหว่าง ๑๕-๓๔ ปี มากที่สุด โดยในปี ๒๕๕๓ มีจำนวน ๓,๔๗๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๔-๔๕ ปี ๒๕๕๒ มีจำนวน ๓,๓๓๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๙ และปี ๒๕๕๓ มีจำนวน ๔,๑๕๙ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๓๒ โดยหากจะดำเนินการป้องกันคือเริ่มดำเนินการตั้งแต่ก่อนช่วง อายุดังกล่าว คือ ควรเริ่มตั้งแต่ ๗-๑๔ ปี ซึ่งมีจำนวนประมาณ ๑๓,๓๓๔,๓๕๖ คน จากข้อมูลประมาณการ ประชากรไทย ปี ๒๕๕๓ ทั้งหมด ๖๒.๔ ล้านคน อยู่ในระบบการศึกษา ๔,๖๓๘,๔๔๖ คน แบ่งเป็น ระดับประถมศึกษา จำนวน ๔,๘๑๗,๗๖๔ คน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๓,๘๒๖,๕๐๗ คน และระดับ อาชีวศึกษา จำนวน ๓๗๔,๑๗๕ คนอยู่นอกระบบการศึกษา จำนวน ๒,๓๑๖,๒๙๖ คน และเมื่อประมาณการ จำนวนประชากรที่ต่อเร่งป้องกันและที่มีโอกาสเสี่ยงสูง โดยคิดคำนวณจากสัดส่วนความเสี่ยงของข้อมูลการ คิดตามสภาพการณ์เด็กและเยาวชน (Child Watch) ในปี ๒๕๕๐-๒๕๕๓ พบว่ามีจำนวนประมาณ ๒,๗๖๒,๙๘๘ คน แบ่งเป็นประชากรในโรงเรียนประมาณ ๘๔๖,๖๘๕ คน และประชากรนอกโรงเรียนประมาณ ๒,๑๑๖,๒๙๖ คน ปัญหาดังกล่าวเกี่ยวข้องกับปัญหาพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมยังคงเป็นเงื่อนไขผลักดัน ให้เด็กเยาวชนตกเป็นกลุ่มเสี่ยงและเข้าสู่วงจรปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะความอ่อนแอของสถาบันสังคมและ ครอบครัว ปัญหาความยากจน ปัญหาความไม่เป็นระเบียบและการปล่อยปละละเลยต่อการปฏิบัติตาม กฎหมายของสถาบันทั้ง สถานบริการ หอพักและแหล่งมั่วสุมต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องควบคุมและจัดระเบียบเพื่อ มิให้พื้นที่เสี่ยงดังกล่าวเป็นแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนและแก้ไข พฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง รวมทั้งกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดป้องกันมิให้เด็ก เยาวชนทั่วไป ซึ่งเป็นชนกลุ่มใหญ่มิให้ตกเป็นกลุ่มเสี่ยงและเข้าสู่วงจรของปัญหา

๑.๔ สถานการณ์ด้านพื้นที่

หมู่บ้านและชุมชนเป็นจุดแตกหักในการเอาชนะยาเสพติด จากหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งประเทศ ๘๔,๓๐๒ แห่ง ช่วงระหว่างปี ๒๕๔๗-๒๕๕๔ ได้มีการประกาศเป็นหมู่บ้านกอดหนุนแม่ของแผ่นดิน ซึ่งมี ศักยภาพในการเฝ้าระวังดูแลปัญหายาเสพติดควบคู่กับการพัฒนาแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจสังคม รวม ๑๒,๑๘๔ แห่ง จำเป็นต้องรักษาสถานภาพและพัฒนาไปสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนควบคู่ไปกับการขยายพื้นที่ อย่างมีคุณภาพ

๑.๕ ปัญหายาเสพติดเกี่ยวข้องกับคดีอาชญากรรมและความมั่นคงตามชายแดน

จากการตรวจสอบฐานข้อมูลทะเบียนคดียาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. ฐานข้อมูลจากกองทะเบียน ประวัติอาชญากรรม สทฐ. และกองบังคับการสนับสนุนทางเทคโนโลยี สทศ. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๓ พบผู้ต้องหาคดียาเสพติดเริ่มต้นจากคดียาเสพติดก่อน แล้วไปกระทำผิดคดีอาชญากรรม ร้อยละ ๖๐.๑

นอกจากนี้ข้อมูลการชาวพบเครือข่ายยาเสพติดตามแนวชายแดนโดยเฉพาะจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความเชื่อมโยงกับการค้าสินค้าหนีภาษี น้ำมันเถื่อน และการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่

๑.๖ เจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

การจับกุมเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ จนถึงปัจจุบัน เฉลี่ยปีละ ๓๐๐ คน ส่วนมากเป็นทหาร ตำรวจ (ขึ้นประหวอน) และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น เช่น อบต. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

๑.๗ ประมาณการผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

สถาบันทางวิชาการประมาณการผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในปี ๒๕๕๓ มีจำนวน ๑.๒ ล้านคน หรือ สักส่วน ๑๙ คน ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน และเมื่อสำรวจความชุกของปัญหาเสพติดในระดับหมู่บ้าน จากฐานข้อมูลการข่าว การสำรวจของหน่วยงาน ภาคประชาสังคม

๑.๘ โฉ่

เป็นยาเสพติดที่เริ่มขยายฐานตลาดผู้เสพลงสู่ระดับล่าง โฉ่ กลายเป็นตัวยาที่มีแนวโน้มระบาดเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และกระจายไปทุกพื้นที่ ด้วยกลยุทธการขายที่ขึ้นตามกำลังซื้อ ด้วยการบรรจุในขนาดที่เล็กลง ทำให้โฉ่เข้าถึงลูกค้าระดับล่างได้เร็วขึ้น จากสถิติ ปี ๒๕๔๙ จับกุมได้ ๘๘๘ คดี ของกลาง ๘๔ ก.ก. เพิ่มเป็น ๗๕๒๓ คดี ของกลาง ๗๐๐ ก.ก. และปี ๒๕๕๔ (ข้อมูล ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔) จับกุมได้ ๔,๕๓๖ คดี ของกลาง ๕๓๔ ก.ก. ขณะที่ ยาบ้ายังคงครองอันดับการค้าและแพร่ระบาดสูงสุด จาก ๕๙,๐๐๐ คดี ของกลาง ๓๒,๔๘๙,๔๐๑ เม็ดในปี ๒๕๔๙ เพิ่มเป็น ๓๗๘,๐๙๕ คดี ของกลาง ๕๐,๓๒๗,๘๗๕ เม็ดในปี ๒๕๕๓ สำหรับปี ๒๕๕๔ จับกุมได้ ๔,๕๓๖ คดี ของกลาง ๒๖,๖๕๗,๘๗๖ เม็ด

ในการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องตระหนักถึงความสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับต่างๆ ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล, แผนการบริหารราชการแผ่นดิน Roadmap การเฝ้าระวังและสร้างความยั่งยืนในการเอาชนะยาเสพติดเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุ ครบ ๘๐ พรรษา มาตรฐานการปฏิบัติของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยแนวทางการประสานงานคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๓ ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ระดับจังหวัด/อำเภอ การกิจ อำนาจหน้าที่ตาม กฎหมาย นโยบายผู้บริหารท้องถิ่นและข้อมูลความต้องการของชุมชน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกรอบและแนวทางที่ คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดองค์การบริหารส่วนตำบลเขาด่านกำหนด โดยถือปฏิบัติตาม คำสั่งศูนย์ฯ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องสัมพันธ์ ระหว่างนโยบายและการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับต่างๆ

นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

รัฐบาลภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๓-๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยในด้านของยาเสพติด ได้มีการบรรจุไว้ในนโยบายของรัฐบาล ดังนี้

๑. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

๑.๑ กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลัก **นิติธรรม** ในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้ทุจริตมิชอบ โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยึดหลัก **ผู้เสียหาย** ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคมพร้อมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมีและสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศไทยได้ การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ด้วยการรณรงค์ทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

๑.๒ เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควบคู่ไปกับการขจัดความยากจน **ยาเสพติด** และอิทธิพลอำนาจมืด โดยน้อมนำกระแสพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เป็นหลักปฏิบัติในแนวทางสันติวิธี โดยเน้นการส่งเสริมความร่วมมือ ในทุกภาคส่วนกับประชาชนในพื้นที่ อำนวยความยุติธรรมอย่างทั่วถึง เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสและความเสมอภาค พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ เคารพ ยึดสิทธิ ชนบวชนิยมประเพณีท้องถิ่นส่งเสริม การกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบที่สอดคล้องกับลักษณะพื้นที่โดยไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ จะมีการบูรณาการการบริหารจัดการทุกภาคส่วนให้มีเอกภาพทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ รวมทั้งปรับปรุง พัฒนากฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้อง ทันสมัยกับสภาพความเป็นจริงของปัญหาที่เกิดขึ้น ตลอดจนเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากความไม่สงบอย่างเป็นธรรม

รัฐบาล ถือว่าปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหายาอย่างจริงจัง และน้อมนำกระแสพระราชดำรัสของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถในเรื่องยาเสพติดมาปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วง โดยใช้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด เป็นยุทธศาสตร์หลัก กำหนดกลยุทธ์สำคัญที่จะดำเนินการคือ **๗ แผน ๔ ปรับ ๑ หลัก ๒ เร่ง** เพื่อให้เป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อนงานยาเสพติด **๗ แผน** ประกอบด้วย

แผนที่ ๑ แผนสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด เป็นแผนที่ทำให้หมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศประมาณ ๘๕,๐๐๐ แห่ง มีการรวมตัวเป็นพลังแผ่นดิน และใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกัน เลี้ยวรั้ง และแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้ง ส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่ง ได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดินทั่วประเทศ รัฐบาลขอเชิญชวนแผนที่ เป็นแผนแรก เพื่อต้องการสื่อให้สาธารณชนทั้งประเทศได้ระลึกว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติดจะต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วน

แผนที่ ๒ แผนการแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยาเสพติด (Demand) เป็นแผนที่ลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทย ประมาณการว่า จำนวนผู้เสพยาเสพติดในประเทศไทยในขณะนี้ กว่า ๑.๒ ล้านคน ตั้งเป้าหมายไว้ว่าในปีแรกจะดำเนินการให้ได้ถึง ๔๐๐,๐๐๐ คนทั่วประเทศ โดยจะ